

Známe se míň než chvíli

Pavel Bobek

Její úsměv v zrcadle jsem zahlíd
Možná že i já se usmíval
poslouchal jsem staré písně, co hrál automat
Zpívalj sem s ním, každou z nich jsem znal.

A já řek: vidíme se prvně, jsem tu cizí,
ale cítím, že tě dlouho znám,
a pokud tě snad trápí, že jsi sama jako já,
dám ti radu, chci být s tebou sám.

Ona řekla: Vím, že známe se míň než chvíli,
jen chvíli budem se možná mít,
Věř mi chvíli, že máme se léta rádi,
Tu chvíli, s tebou chci kde chceš být.

Možná máš jen to, co nosíš s sebou,
možná máš jen to, co já ti dám,
snad až se mnou tuhle starou píseň dozpíváš,
budeš ještě víc než před tím sám.

Já vím, že známe se míň než chvíli,
jen chvíli budem se možná mít,
Věř mi chvíli, že máme se léta rádi,
Tu chvíli, s tebou chci kde chceš být.

Já vím, že známe se.....